

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Commentarius Iuridicus, Ad L. Stigmata. C. De
Fabricensibus**

Ostermann, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1629

XI. Colligitur ex praedictis Generalis Apodictica Conclusio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61313)

gitur quod iam nobis dictum est, identidem inculcare conuenit, in Sa-
tana nocendi, perdendique vim occultam esse, ac nullis naturæ legibus
adstrictam: otioseque illos agere, qui quæ is facit, ad certam aliquam natu-
ræ rationem exquirunt: quasi non illi sit potius perpetuum cum natu-
ra diffidium, atque contentio. Et id quidem ab hoc vno exemplo (quod
superioribus quasi corollarium accedet) fidem vel locupletissimam sibi
vendicare potest, quod nunc nuper in Samardano nostro Rustico, à
mulieris, quæ tum fortè sortilegij comperta fuerat, marito inaudui. Pri-
dem se eam de malâ aliquâ arte suspectam habuisse, vel inde maximè,
quod singulis, quæ veneris diem proximè antecessissent, noctibus, cum
accubaret, glaciei instar rigentem semper sensisset. Id enim tempus fe-
rè est in Lotharingia (vti à nobis paulo ante dictum est) quo sagæ dimisso
conuentu à Magistellis suis digredi solent: Nam & eiusmodi rigorem ex
illorum recenti contactu eas contrahere, ac aliquantisper retinere pos-
se, non est vtique dictu incredibile, atque absurdum. Qua autem ratione
alia, quam quæ modo dicta est, haud facilè est coniectari. Hactenus
Remigius.

S E C T I O X I.

*In qua ex prædictis omnibus sequens generalis Apodictica
conclusio colligitur.*

Res dicitur eius esse, cuius signo est signata. l. Quod sineque 14. §. 1. ff.
de peric. & commod. rei vendit. cap. Si iudex. de Sent. Excom. in. 6. facit
text. in cap. Quod quidam. 1. quest. 1. & cap. quemadmodum. 23. quest. 7.
cap. postea signatur 23. question. 2. cap. sine profertur, & cap. Magna. Extra
de voto. tam quoad dominium, quàm quoad possessionem. l. 3. C. de bon.
vacant. l. Monumentorum. 6. C. de Relig. & sumpt. fun. vbi Dd. Quod publicè
incisa in æs vel marmor, vel in lapides probent. l. 10. ff. de Probat. l. 27.
ff. de condit. & demonstr. l. 11. ff. fin. Reg. inscripta verò monumentis iura
sepulchrorum non tribuant quidè viuente illo, qui inscribi iussit, sed ta-
men illo præmoriante. Forcat. Dialog. Necyomant. num. 34. Ad e moris
olim fuisse, vt res quisque suas etiam minutissimas annulo signaret.
Idque testatus est expressè. Plin. Nat. histor. lib. 33. c. 1. his verbis. Quæ
fuit illa præcorum vita, qualis innocentia, in qua nihil signabatur?
At nunc cibi quoque & potus vindicantur annulo à rapinis. Eoque non
dubium est, quin Valerius, respexerit lib. 7. cap. 9. de M. Popitio ita scri-
bens vnum etiam de multis, qui affidebant, vltimo complexu & osculo
dignum iudicauit, semperque annulos quoque suos ei tradidit; videli-
cet ne quid ex ea hereditate, quam non erat aditurus amitteret. Qui
bu

bus etiam non incommodè addi potest, quod de clauibus & annulis maiori natu filia traditis scribit *Papinianus*. in l. 77. §. 21. ff. de legat. 2. *Iacob. Reuard. lib. 5. var. cap. 16.* Item in obfignandis tabulis & instrumentis utebantur eo, vt ostendit. *Plaut. in Curcul. Act. 2. scen. vlt.* vnde plus annulis, quam animis hominum credi queritur. *Senec. lib. 3. de benef. cap. 15.* & obfignari tabulas consueuisse *Paul. 5. sent. 25.* tradit. Testamentum quoque insuper annulo signari moris fuisse satis constat ex l. 22. §. 5. ff. *Quitestam. fac. poss.* Inuenio *Augustum*, cum morbo grauissimo conflictaretur, deplorata salute annulum *Agrippa* tradidisse. *Dio. lib. 53.* refert; Et *Tiberium* deficientem exemptum digito annulum, quasi alicui traditurum, parumper tenuisse. *Sueton. in eius vita 73.* testatur. Atque hunc annulum vt plurimum secum circumferebant. *Macrob. 7. Saturnal. 13.* quem & vnicum saltem habere licuisse maioris certitudinis causa ex eodem cognoscitur, Super vacaneum esset monere literas eo obfirmatas vt plurimum fuisse. Nam & illud adhuc *oras* nostra obseruat. Quo pertinet *Tulli. Q. Ciceron.* fratri rationem regenda: prouincia: prescribentis sententia. Sit annulus tuus inquit, non vt vas aliquod, sed tanquam ipse Tu: Non minister alienae voluntatis, sed testis tuae. Sunt & aliae signature scilicet imaginis, vnde non tantum ait S. Propheta *Dauid. Psalm. 4. vers. 7.* Signatum est super nos lumen vultus Dei: Sed etiam *Saluator noster. Luc. 20.* ait, Ostendite mihi denarium, cuius imaginem habet, & subscriptionem. Et respondentes dixerunt, *Casari:* dixit illis: Reddite, quae sunt *Casari* *Casari* & quae sunt *Dei* *Deo.* Facit textus. in c. *Displicet. 23. quest. 4. ibi.* Et vos oves Christi estis characterem *Dominicum* portantes. Et *Genes. 4.* Posuit *Dominus* signum in *Cain.* Sic signum animalis demonstrat *Dominum*, Et eo ipso, quo equus, bos vel ouis, vel alia res reperitur cum signo meo, quo vtor, signata probatur mea, arg. text. in l. *Stigmata. C. de Fabricens. l. pen. C. de Aqua ductu. lib. 11. l. 3. C. de frum. Alexand. lib. 11. & ita tenent. Bart. Lucas de Penna, & Platea in d. l. Stigmata.* Et faciunt stigmata recognosci personas viuas vel mortuas, *Alexand. in l. cum diuersis. ff. de relig. & sumpt. fun.* Vti enim nomina inuenta, vt res ipsas significant. l. 7. in fin. ff. de supell. leg. §. 3. *Inst. de Donat. l. 10. C. de Ingen. & manumiss.* Ita dicimus *Stigmata* militem, habitum Clericum, stolam sacerdotem, quae proprie eorum signa sunt, significare. *Bald. in l. Directis. C. de testam. manū l. 15. §. 15. ff. de Iniur. l. 100. ff. de verb. Signif. Menoch. lib. 3. Presumpt. cap. 64.* Licet *Bald. in Auth. Dos data. C. de Donat. ante nupt.* dicat quod solum faciat praesumptionem, quia alias de facili posset fraus committi, illumque sequitur. *Chassan. in Catalog. glor. mund. 1. part. confid. 35.* ponens exemplum in ballis mercatorum, Consentiant hisce. *Beneuenit. Strach. tract. de mercat. part. 2. n. 78. Anton. Gomes. in l. 45. Tauri. num. 77.*

Menoch. lib. 2. de arbitrar. cas. 318. n. 23. Hieronym. de Cauall. in pract. quest. 745. Ofasc. decis. 40. n. 2. latè Rota Genuensis Decis. 201. Paul. Christm. decis. Belgic. vol. 2. decis. 111. n. 2. Matt. Berlich. conclus. 36. n. 93. Mascard. vol. 2. conclus. 1051. Qui ait, num. 1. Mercum præsumptionem inducere pro illo, cuius merceres sunt notatæ, signum enim ostendit signatum, & mercatores fetè hac de causa merca & signa habent, quibus merces signantur, dicit. Bald. in l. 1. n. 1. C. Quares vendi poss. hinc sarcinæ, siue ballæ vt loquuntur eorum esse præsumuntur quorum merco sunt impressæ: Idem facit signum in venditis arboribus. Boer. decis. 105. num. 9. & insignia ac vexilla faciunt præsumi nauim illius esse, cuius insigne. Iason. Conf. 170. col. 4. vol. 2. Ex signo etiam quo mercatores vtuntur, deprehenditur, quod sit inducta communitio & societas, vt si sit appositam super rebus de quibus agitur. Heffor. Felio. de commun. & Soc. cap. 11. num. 4. Strach. in tr. de Mercat. part. 2. num. 11.

Atqui, vt ex prothocollis Inquisitorum præsupponitur, in denūciatis & incarceratis vt plurimum personis, hodierno tempore et quidem in varijs partibus corporis, præuia, prout par est solerti & curiosa indagine ac probatione numerosa quandoq; deprehenduntur stigmata iniusta, & quidē que, vt superius demonstratum latius, nec naturalia, dico non naturalia quippe quæ præsumptionem hanc non indicant, quæ res sit in dominio alicuius (quia dato, quod nunquam auis fuisset in dominio alicuius, nihilominus tamen si in essent ei signa naturalia, scilicet pes varicosus, aut in postrema eius parte nullum vnguem haberet, sed tantum globum carnis, hæc vtpote ab occupante non facta non probant hoc esse, quod ab hoc contingit abesse l. non hoc 4. C. vnde legitimi. Chassan. in consuetud. Burgund. rubr. 13. §. 1. n. 8.) Sed accidentalia violenter imposita, nec tamen supra naturalia diuina, sed Diabolica sunt.

Vnde meritò vel saltem ex præsumptionibus & indicijs apertissimis ac permanentibus illis (quæ in hoc crimine occultissimo nocturno & atrocissimo non minus, vt in crimine læsæ maiestatis humanæ iuxta Fabr. in l. 5. C. Ad. l. Iul. maiest. Vel adulterio. l. 34. C. Ad. l. Iul. de adult. Bodin. l. 4. Dæmonomania. cap. 4. sufficiunt) si non ad mortem, saltem ad torturam tanquam mancipia viuæ Diaboli his notis iniusti condemnandi sunt. Qualem enim te inuenero, talem te iudicabo. l. 15. §. 1. ff. iniur. & talis quisque esse præsumitur, qualis est habitus, quem gestat. cap. index. Laicus. De sentent. Excommun. in 6. Nicolaus Euerhard. loc. 11. à verosimilit. n. 7. vnde & Lucanus lib. 6. vers. 510. sagarum habitum latius expressit, his verbis.

*Illi namque nefas vrbis summittere tecto,
Aut laribus ferale caput, desertaque busta*

Incolit,

*Incolit, & tumulos expulsis incolit vmbri.
Grata Deū Erebi, cœtus audire silentum,
Nosse domos Stigias, arcanaque Ditis operti,
Non superi, non vita vetat, Tenet ora prophana
Fœdæ situmacies, cœloque ignota sereno
Terribilis stygio facies pallore grauatuv,
Impexis ornata comis.*

Quintilian. declamat. 17. ait Magi ante omnia minax vultus, feralis habitus, horreant squalore crines, rigeat super nefandas cogitationes effera tristitia. confer. Iul. Caesar. *Buleng. li. 2. aduers. Mag. c. 68.* vti igitur per sua signa proconsularia, fasces scilicet & securim cognoscitur Proconsul. l. 1. ff. de offi. Procons. Archi Episcopus per pallium cap. *Ad honorem. 4. Extr. de Autho. & vs. pall. ciuis Romanus per togam l. 32. ff. de iur. Fisci. Iudæus per circumcisionem. cap. ab exordio 2. Dist. 35. Clericus per tonsuram. cap. Ex liveris. Extr. de transact. Mulieres per annulos, cap. Nostrates, 3. caus. 39. quest. 5. cap. illud. 11. Extr. de Presumpt. Per eosdem ferreos, olim ferui, argenteos libertini, aureos, ingenui l. 4. ff. de iur. aur. annul. I. fid. lib. 19. Ety n. cap. 32. Et habitus distinguit nouitium à professio. cap. pen. extra de Regular. & transf. Ancillā à libera, meretricem à matrona l. 15. §. 15. ff. de Iniur. Ita & per stigmata, ac alium habitum vultus & oculorum Striges: Idque tum ratione significandæ professionis suæ; quemadmodum frontones animosos, & resolutos sui cultus professores diligit & signat Deus *Apocal. 7. Ps. 4. vers. 7. Ephes. 1. v. 15. & c. 4. v. 30. Iohan. 6. 27. 2. Corinth. 1. v. 21.* Cruces & rosaria publicè deferunt & gestant Heluetij Catholici, vt inter medios Hæreticos profiteantur suam fidem, seque esse Orthodoxos Christi, & Virginis Deiparæ cultores: Sic & Episcopi crucem auream vel argenteam: ipse verò summus Pontifex adamantinam etiam dum celebrat, gestat in pectore, Cardinales verò regulariter rubrum pileum: Hi enim quasi duces fidelium in bello sacro ad tuendam Christi crucem debent esse fortes vt adamantes, & veluti Nabothi vineam suam defendere, & pro Ecclesiastica libertate, si necesse sit vitam profundere. 3. Reg. cap. 21. & caus. 23. quest. 8. cap. 21. Gloss. in cap. 3. de Immunit. Eccles. in 6. in verb. Aeternam. Similiter etiam vt in die Cinerum omnes Christiani in Ecclesia signantur in fronte cruce cinerea, quin & omnes dum surgunt, dum orant, dum prandent, dum incumbunt, & alias sæpè per diem, signant se cruce in frōte, qui vetus mos est, inquit, Tertull. *de Corona militis. cap. 3.* Imò primis Ecclesiæ temporibus moris erat Christianis signum crucis, aut nomen Iesu candentibus notis carni inurere, vt testatur Procop. in cap. 44. *Isaia, Ad hoc signum professionis, suos hortabatur Quirites. Cic. 1. Orat. in Catil.**

quando ait, Sit inscriptum in fronte vniuscuiusque ciuis, quid de Re-
publica sentiat: Tum etiam per hoc adumbratæ initæ inter se confæ-
derationis ergò: Illius placet duo similia exempla hic adscribere. An-
no 1566. 5. Aprilis multi ex fœderatis nobilibus Belgicis Bruxellas ve-
nerunt & illustrissimæ Gubernatrici libellum supplicem porrexerunt,
quo inter cetera volebant edictorum ad Inquisitionem pertinentium
executionem tantisper prorogari, donec ad regem Philippum quispiam
mitteretur. Gubernatrici tum fortè aderat magni nominis eques aurei
velleris, qui dixisse fertur ad illam. Non est, quod formides. *Geux*, id
est, mendici sunt isti, & nihili homines. Inde illi arrepta Occasione, se
Geux vel *Geuseos* nuncuparunt, & paulo post quidam ex primarijs dicti
fœderis nobilibus in publico conuiuio iam apud omnes pervulgatissimum
illud *viue les Geux*, viuant Geusei, Bruxellis proclamasse fertur,
simul è *VASCULO LIGNEO*, quali vruntur mendici, hausto vino,
Porro etiam vestes sibi sumpserunt coloris Cinericei, & ad latus ap-
penderunt *VASCULA LIGNEA*, quorum laminis argenteis hæc
inscripserunt. 5. Aprilis Anno 1566. *viue les Geux*. F. Laurentius Su-
rius Carthus. rer. in orb. gestar. in dict. Anno pag. mihi, 681.

Cuius fere simile exemplum legitur in vita Othonis 1. Impera-
toris Romani, cum enim is regnum suum Anno Christi 958. auspicatus
esset, & Galli comminarentur ducere in Germaniam tantum exercitum,
quãtus visus antea non fuisset: Imò cum *Hugo Capetus* Comes Parisiensis
Saxones per contumeliam stramineos & effœminatos nominasset. Ad
hæc respondisse Oth. nem ferunt, inanes eas comminationes parum
decere sapientes Principes, cum constet victoriam & euentum belli in ma-
nu Dei esse. Respondit, & hoc quoque ducturum se in Galliam tot pi-
leos stramine contextos, quot nunquam antea vidissent. Et ea de cau-
sa ad ludibrium contumeliæ exercitum suum instruxit, vt milites gere-
rent (Pileos Stramineos, cum colis & fuis subtiliter tornatis) eumque
exercitum vsque ad Lutetiam Parisiorum perduxit, in eaque dictum
Hugonem cepit, & liberatum regem Ludouicum affinem suum in

Galliæ regnum restituit. *Carion. lib. 3. Chron. c.*

4. *Monarch. 3. etat. in vita*

Othonis. 1.